

ЗАВДАННЯ ЧИ ЗАВДАННЯ?

Під впливом різних причин мовці іноді неправильно наголошують слова. Це особливо помітно під час офіційного спілкування, коли треба говорити експромтом — відповідати на запитання, брати участь у дебатах, дискутувати з опонентами. Неправильне наголошування слів, як і неправильна вимова звуків та звукосполучень, відволікають слухачів, особливо тих, хто володіє літературною мовою.

Готуючись виступити публічно, потрібно враховувати особливості нормативного наголошування слів.

Отже, наголос в українській мові:

а) різномісний, або вільний, тобто не закріплений за якимось складом слова: *науко́вий, фахови́й*;

б) рухомий, тобто змінюваний у різних формах того самого слова або в спільнокореневих словах: *голо́ва — го́лови — голови́ — голі́в, ка́зати — ка́жеш — кажу́; за́хист — захища́ти — захи́щений, ана́ліз — аналізува́ти — проаналізо́ваний*;

в) розрізнявальний, тобто допомагає розрізнявати: значення слів: *ві́конання* (закінченість дії: *ві́конання наказу*) — *вико́нання* (незакінченість дії: *вико́нання службових обов'язків*), *об'є́днання* (спілка, організація: *об'є́днання підприємців*) — *об'єдна́ння* (дія: *об'єдна́ння зусиль*), *ви́года* (користь: *економічна ви́года*) — *виго́да* (зручність: *маєток з усіма виго́дами*), *господарський* (належить господарству: *господарський розрахунок*) — *господарський* (належить господареві: *господарські звички*), *відо́мість* (документ: *екзаменаційна відо́мість*) — *відомі́сть* (звістка, дані, популярність: *отримувати відомі́сть*); *магі́стерський* (який стосується магістра, глави лицарського ордену: *магі́стерський титул*) — *магісте́рський* (який стосується особи, що має науковий ступінь: *магісте́рська дисертація*); граматичні форми слів: *сві́жі новіни* — *не чув новини, будемо склика́ти* — *негайно склика́ти*.